

NÅGRA ORD FRÅN

Bengt Gilbert

Så har åter jorden snurrat några varv sedan förra numret av Kinnasandsbladet utkom. Om världen blivit bättre eller sämre är svårt att bedöma, men vi har påminnts om pågående kapprustning, ett krig har startat i sydatlanten, någon statschef i ett mindre land har uttryckt förhoppning att snart få en atombomb så han kan genomföra ett krig med sin närmaste granne, en busstransfer från Roms flygplats till stan har utsatts för hold up och rånats m.m m.m.

Världsekonomin fortsätter att gå på sparlåga, räntan är så hög att flertalet investeringar bromsas och byggaktiviteterna är på mycket låg nivå, resursutnyttjandet blir sämre och sämre, vilket ökar arbetslösheten. Att ha ett arbete beskrives snart vara ett privilegium förunnat endast en del av mänskligheten.

I Sverige talade man i början på året om förbättrade konjunkturer, men rapporterna har successivt blivit dystrare och SI:s s.k. planenkät säger att den svenska industrins kapacitetsutnyttjande nu är lägre än någonsin under efterkrigstiden. Bortåt 20.000 jobb beräknas försvinna inom tillverkningsindustrin under resten av 1982 och investeringsvolymen minskar med ungefär 15% under året för industrin totalt sett. För att taga en ort i högen — Landskrona har tidigare beskrivits som en lysande industristad och en utredning 1971 var synnerligen positiv och förutspådde industriell tillväxt, ökad befolkning, fler båtförbindelser med Danmark m.m. Dagsläget är att inget slagit in. Varvet och flera andra industrier har lagt ner sin verksamhet, 14 hyreshus står tomma t.o.m. teatern är nerlagd. En psykiater tror att staden kan bli "helvetisk" framöver genom olika problem, som följer i arbetslöshetens spår. I denna prob-

lematiska situation finnes dock vissa frö av hopp i form av mindre, nystartade företag, nya ideer, privata initiativ m.m. Genomgående är dock att flertalet kommit till insikt om att vi måste bli konkurrenskraftiga på världsmarknaden, att prestera mer, att mer vara inriktad på att åstadkomma affärsmässiga resultat än att ställa krav om personliga förmåner — man talar t.o.m. om "japanisering".

Nya företag har startats med någon form av speciellt utvald högpressterande arbetskraft — som i TV uttrycker sin glädje att ha ett jobb över huvud taget och som inte har något emot att gå tillbaka till akords- och prestationslöner. Vad är det då som händer omkring oss ekonomiskt och vad skall vi tro om framtiden??

Att beskriva och analysera den historiska utvecklingen är alltid lättare — jordbruksamhället avlöstes av industrisamhället där utvecklingen starkt påverkades av olika innovationer som ångmaskinen, bilen, m.m. och nu senast elektroniken.

Tidigare lågkonjunkturer har ofta utmynnat i ett krig, som "förbättrat konjunkturerna" men givetvis skapat en massa lidande för många drabbade människor.

Dagens ekonomiska experter har olika uppfattningar och bildar olika skolor om hur verkligheten skall bedömas och om effekterna av olika åtgärder. Givetvis bottenar detta delvis i vilka politiska värderingar man har, men sedan påverkas ju vår samhällsekonomi mycket av hur vi som enskilda individer och som grupper i ett samhälle reagerar för olika beslut och åtgärder och vilken framtidstro och optimism vi har. Människan har ju mestadels en förmåga att rationellt anpassa sig till olika levnadsbetingelser vilket icke minst gäller lagar, förordningar och andra politiska beslut.

Om vi ser på oss själva som Kinnasandare och på företaget, så blev ju resultatet 1981 något bättre än vår prognos. Försäljning och produktion tillsammans med devalveringen av kronan samverkade till en resultatförbättring.

1982, i första hand räknat till sista april, är bra både ifråga om resultat, orderingång och produktion och som vi alla märker har vi fullt upp att göra. Den låga byggaktiviteten påverkar

dock byggmaterialsbranschen, inkl. tapeter, i Sverige och nu även på andra europeiska marknader.

Det är svårt att bedöma närmaste framtiden, men en god regel är att vara optimist och hoppas på det bästa, men samtidigt gardera med alternativa planer om det inte skulle bli så. Viktig är den positiva stämning vi har och att vi alla är medvetna om — våra delvis nu uttjatade, men ändå viktiga meningar.

— *Kunden betalar din lön.*

— *En nöjd kund är enda verkliga garantin för jobbet.*

I dagens marknadsläge är det viktigare än någonsin, att vi designar och tillverkar rätt varor och att vi marknadsför dessa på ett positivt aggressivt sätt.

Det är snart sommar och semester — så trevlig juli och väl mött i augusti igen.

Kinnasands- andan

Som Ni kommer ihåg hade vi en vandringsutställning kallad "Fabriken" i slutet av 1981.

Vi har från utställningskommissionären Ulla Zimmerman fått mottaga följande dagboksanteckningar om hennes upplevelse av Kinnasand:

"Kinnasand 18/11

Utställningen står fint. Det blir en mycket positiv dag. Mycket beroende på den öppenhet, som råder här. Folk droppar in lite då och då. Kommer med egna analyser. Det är stor skillnad på den här industrin mot den jag studerat. Man är färre — känner varandra väl — producerar kvalitetsvaror och känner stolthet över det. Har finns inga invandrare utom svensktalande finländare. Har tänkt att i någon paus gå och kika i deras butik — men det blir ingen paus, så fint fungerar bilderna här.

Är med på ett fackföreningsmöte. Efter mötet är jag nyfiken på om alla skall rusa hem — arbetsdagen är ju slut. Fantastiskt — många stannade kvar för diskussion."